

[Rahbek.]

Paa den anden Side kan jeg godt forstaa, at de to ærede samvirkende Partier føler sig forpligtet til at gøre noget, efter det Brug, de gjorde af Aldersrenten nu forud for Landstingsvalget, hvor man jo ikke undlod at fortælle de gamle, at hvis man støttede de to Partier, saa vilde det blive honoreret med klingende Mønt i Form af en højere Aldersrente, og hvor man jo endog gik saa vidt, at man fortalte de gamle, at hvis Venstre og Konservative havde Magt, som de havde Agt, vilde de helt afskaffe Aldersrenten. Man glemte at tilføje, at hvis det skete — det er jo sikkert Folkeforsikringen, man tænkte paa —, saa vilde de gamle ikke blive daarligere stillet af den Grund, tværtimod, de vilde gennem den Livrente, de da vilde faa, fuldt ud faa Erstatning for Aldersrenten.

Naar man ser det her foreliggende Lovforslag paa denne Baggrund, saa kan jeg egentlig godt give den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Ret i, at det er et forholdsvis beskedent Forslag. Det gaar, som allerede nævnt, ud paa at indføre den saakaldte Sygeparagraf ogsaa for Landkommunerne, med at disse saa til Gengæld mister det større Beløb, de har til fri Raadighed. Hvad det vil betyde i Penge, er vanskeligt at afgøre, saa længe vi endnu ikke har et helt afsluttet Regnskabsaar. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen mente, at det vilde være en absolut Fordel for Landkommunerne. Jeg er ikke helt sikker paa, at dette vilde blive Tilfældet, jeg er mest tilbøjelig til at tro, at det vilde gaa omtrent lige op.

Jeg skal gerne indrømme, at ved Lovens Vedtagelse var der en Del Sogneraadsmlemmer, som var noget betænkelige af de Grunde, som her er nævnt, men denne Betænkelighed er efter min Erfaring forsvundet. Jeg har talt med mange af disse Sogneraadsmlemmer, som var betænkelige den Gang, og de indrømmer nu, at det gaar meget godt, saa jeg synes slet ikke, der er nogen Grund til at begynde at ændre ved dette Forhold allerede paa nærværende Tidspunkt.

Saa er der den Brøkdæl, der staar til Kommunalbestyrelsens Raadighed til personlige Tillæg, den foreslaas ændret fra $\frac{1}{20}$ til $\frac{1}{14}$. Det er jo en reel Forhøjelse. Jeg har prøvet paa at regne ud, hvad det vil betyde for den enkelte, og jeg er kommet til det Resultat, at tager vi et Ægtepar her i Hovedstaden, der begge er fyldt 65 Aar, vil det betyde, at de gennemsnitlig kan faa 1 Kr. 80 Ø. mere pr. Maaned. Tager vi Købstæderne, bliver det tilsvarende Tal

1 Kr. 44 Ø., og tager vi endelig Landkommunerne, bliver det 1 Kr. 07 Ø. For enligt stillede vil det blive et endda betydeligt mindre Beløb. Det er ikke særlig store Tal, og hvis disse Takster efter Forslagsstillerens Mening vil være forsvarlige, saa kan man ikke hævde, at de nuværende er helt uforsvarlige, hvad jeg for øvrigt heller ikke mener er Tilfældet.

Jeg har, som allerede nævnt, talt med adskillige Sogneraadsmænd, og de har alle udtalt deres Tilfredshed med Loven i dens nuværende Affattelse, og det tillægger jeg ikke saa ganske ringe Betydning, da det jo er dem, der skal arbejde med Loven, og som bedst kender Forholdene. Derimod maa jeg tilstaa, at jeg tillægger det adskilligt mindre Betydning, at Aldersrentenydernes Organisation vedtager Resolutioner og indsender dem til Rigsdagen. Det er, saa vidt mig bekendt, denne Organisations eneste Opgave at stille Krav. De gamle, der er tilfredse med Loven — og af dem er der heldigvis ikke saa ganske faa —, staar ikke som Medlem af en saadan Organisation og møder ikke ved den Slags Protestmøder, og derfor undrer det mig slet ikke, at man har kunnet faa en saadan Resolution vedtaget enstemmigt.

Som det vist med tilstrækkelig Tydelighed fremgaar af, hvad jeg her har sagt, mener jeg ikke, der er nogen Grund til allerede paa nærværende Tidspunkt at begynde at ændre ved Loven, og jeg kan derfor heller ikke tilsige mit Partis Medvirken dertil.

Vesterager: Det foreliggende Forslag gaar ud paa at ændre Aldersrentelovens § 6 og § 22. Der blev ved Lovforslagets Vedtagelse i 1927 ført en lang Forhandling navnlig om § 6, og jeg maa derfor sige, at det forekommer mig underligt, at vi nu allerede skal begynde forfra igen. Jeg tror, det vilde være formaalistjensligt, om vi lod det hvile, indtil vi havde i alt Fald et halvt Aars Oversigt over Regnskabet — vi fik jo oplyst af den højtærede Indenrigsminister, at ikke en Gang det første Halvaars Regnskaber er indkommet til Ministeriet.

Paa den anden Side undrer det mig ikke saa meget, at de to Partier er blevet enige om hæsblæsende at komme med dette Forslag. Det er jo en Følge af hele den Agitation, der har været ført Landet over, ikke mindst nu forinden Landstingsvalget. Der laa deri en Tendens til at faa organiseret alle de mange, der stiller Krav til Samfundet. Det vilde være saa rart at faa